

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Venationis damna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Sensit Dea, se viro visam, quod haud temerè ulli mortalium contigerat Nymphis pudore diffugientibus, ingenti excanduit ira; moxque reperto vindictæ consiliò Actæonem mutavit in cervum; primi omnium in dominum suum strinxerunt arma canes, quos tam studiosè aluerat, & miserum dentibus dilaniarunt, nequicquam exclamantem:
Actæon ego sum, dominum cognoscite vestrum.

Ethica.

Hæc una est è notissimis & decantatissimis fabulis, & doctrinarum ad mores formandos prægnans.

I. (a) Prima detorquetur in Venatores, veros Actæonis filios. Et si enim oblectationis hoc genus minimè absurdum, minimèque illiberale est, modum tamen adhibendum, ut in omnibus, suadet antiquitas, ne in canes, servos, instrumenta venatoria (quod est aureo piscati homo) patrius census damnosa prodigalitate profundatur; cum apud mediocres homines nunquam tantum emolumentum adferat venatio, quantum rei familiaris (ut pretiosissimi temporis jacturam taceam) conciliatur detrimento. Haudquaquam igitur absurdum erit dicere, eos, quorum facultates canibus, equis, venatorijs servis alendis, exhaustæ sunt, à proprijs canibus devoratos esse. Perstrinxit hos recentior Lyricus, P. Jacobus Balde lib. I. Silvar.

Ista tamen magno, nisi fallimur, orgia constant

Oblita quo pretio,

Quantum metalli prodigunt?

Argentum ferro, plumbo consumitur aurum,

Hæc Diomedis erat

Glaucique permutatio.

Quantula res, cunctis animalia cernere nota,

Ut jaculante manu

Confixa, cervi palpitent?

Tantum oculo debes, ut tota pascere silva

Sumptibus immodicis

Cogaris hunc Apicium?

Heu cave, ne renoves clamantem Actæona frustra:

Fabula nobilior

Cadmi futurus filio.

II. (b) Non minus aptè ad parasitos, Actæonis canes transferuntur,

L 3

(a) Venationis damna. (b) Parasiti & assentatores.